

453

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 29 listopada 1963 r.

w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem, montażem i oddawaniem do eksploatacji maszyn i urządzeń.

Na podstawie § 10 ust. 3 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 51, poz. 249), zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 listopada 1962 r. w sprawie wytycznych dotyczących ustalania normatywów czasowych oddawania maszyn i urządzeń do montażu i eksploatacji (Monitor Polski Nr 85, poz. 399) oraz zarządzenia Ministra Finansów i Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 6 lipca 1962 r. w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 59, poz. 283) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się normatywy czasowe oddawania maszyn do montażu oraz normatywy czasowe oddawania do rozruchu maszyn nie wymagających montażu, zwane dalej „normatywami czasowymi magazynowania maszyn”.

2. Normatyw czasowy magazynowania maszyn przemysłowego włókienniczego, skórzanego, artykułów technicznych oraz innych maszyn krajowych i z importu wymagających montażu wynosi 3 miesiące.

3. Normatyw czasowy magazynowania maszyn nie wymagających montażu pochodzących z dostaw krajowych, jak i z importu (włącznie ze środkami transportu), wynosi 1 miesiąc.

4. Dla innych grup maszynowych obowiązują normatywy czasowe magazynowania maszyn ustalone przez właściwych ministrów zgodnie z przepisami zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 listopada 1962 r. (Monitor Polski Nr 85, poz. 399).

5. Normatywy czasowe magazynowania maszyn dla obiektów kompletnych ustalane są indywidualnie dla poszczególnych obiektów, przy uwzględnieniu przepisów ust. 2, 3 i 4.

§ 2. 1. Czasokres objęty normatywem czasowym magazynowania rozpoczyna się w dniu pokwitowania odbioru kompletnej maszyny (przyjęcia jej do magazynu) i kończy się w dniu protokolarnego przekazania maszyny do montażu systemem gospodarczym lub przekazania wykonawcy prowadzącemu montaż w systemie zleconym.

2. Normatyw czasowy magazynowania należy liczyć:

- 1) w odniesieniu do skomplikowanej maszyny — od daty odbioru (otrzymania) ostatniego elementu tej maszyny, w tym również i dokumentacji techniczno-ruchowej, bez której maszyna nie może być zmontowana i oddana do eksploatacji (z wyłączeniem części zamiennych stanowiących pierwsze wyposażenie maszyny),
- 2) w odniesieniu do ciągów maszyn stanowiących całość technologiczną — od daty odbioru (otrzymania) ostatniej maszyny wchodzącej w skład danego ciągu technologicznego, jeżeli maszyny zamawiane były jako komplet,
- 3) w odniesieniu do dostaw partii maszyn pracujących równolegle — od daty odbioru (otrzymania) ilości maszyn umożliwiających rozwinięcie ustalonego frontu robót montażowych,
- 4) w razie przyspieszenia dostawy przez dostawcę — od daty dostawy ustalonej w zamówieniu lub uzgodnionej

potwierdzeniem dostawy zaakceptowanym przez inwestora.

§ 3. 1. Normatywy czasowe dla kompletnych obiektów z importu lub dostaw krajowych ustalane będą dla każdego obiektu oddzielnie z uwzględnieniem przepisów § 1 przy twierdzeniu projektu wstępnego dla danego obiektu. Normatywy te, związane z konkretną datą, będą podstawą do ustalania planów oddawania obiektów do użytku. Wniosek o zatwierdzenie normatywu czasowego kompletnego obiektu sporządza inwestor w porozumieniu z biurem projektów oraz dostawcą maszyn i załącza do projektu wstępnego obiektu oraz przedstawia do zaopiniowania swej jednostce nadrzędnej (zjednoczeniu) nie później niż na 14 dni przed zawarciem umowy o dostawę pierwszych maszyn obiektu. Zjednoczenie może wniosek odrzucić, jeżeli dostawa nie kwalifikuje się jako kompletny obiekt. Wnioski zaopiniowane pozytywnie przez zjednoczenie przedstawia się do zatwierdzenia Ministrowi Przemysłu Lekkiego, nawet wówczas, gdy projekt wstępny nie jest rozpatrywany przez Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Przemysłu Lekkiego

2. Za obiekt kompletny przy ustalaniu normatywów czasowych uważać należy zestaw maszyn współdziałających ze sobą i pracujących równolegle bez względu na to, czy poszczególne maszyny pochodzą od jednego, czy też od różnych dostawców, jeżeli stanowią wyposażenie przedsiębiorstwa, oddziału przedsiębiorstwa lub też sali produkcyjnej.

3. Wniosek inwestora (przedsiębiorstwa) powinien być rozpatrzony przez zjednoczenie i ministerstwo w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

4. Zatwierdzone normatywy czasowe dla kompletnych obiektów powinny być każdorazowo przekazywane przez inwestora do wiadomości banku finansującego inwestycje nie później niż w terminie 1 miesiąca od daty zatwierdzenia normatywu.

5. Jeżeli inwestor nie wystąpi z wnioskiem o ustalenie normatywu czasowego dla kompletnego obiektu przed zawarciem umów, dostarczone maszyny podlegać będą normatywom czasowym ustalonym w § 1.

6. Dla obiektów będących aktualnie w realizacji, dla których nie ustalono normatywów czasowych przy zatwierdzeniu projektu wstępnego, inwestorzy sporządzą wnioski o zatwierdzenie normatywów i przedstawią do zatwierdzenia w trybie określonym w ust. 1, w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie zarządzenia.

§ 4. W przypadkach nie zawinionych przez inwestora (zmiana terminów dostaw maszyn przez dostawcę, opóźnienie robót budowlanych i instalacyjnych przez wykonawcę robót, nie przewidziane ograniczenia środków inwestycyjnych, niedostarczenie przez dostawcę monterów w uzgodnionych terminach itp.) inwestor ma prawo wystąpić z wnioskiem o zmianę normatywu czasowego magazynowania maszyn w trybie ustalonym w § 3, ust. 1.

§ 5. Przekroczenie określonego w § 1 normatywu czasowego magazynowania maszyn, których wartość jednostkowa przekracza 400 tys. zł, powoduje obowiązek uiszczania na rzecz budżetu odsetek za zwłokę w wysokości 8% w stosunku rocznym od wartości nie oddanych do montażu

lub rozruchu i eksploatacji maszyn pochodzenia krajowego oraz 12% od wartości nie oddanych do montażu lub rozruchu i eksploatacji maszyn zakupionych za granicą.

§ 6. 1. Inwestorzy zakupujący maszyny objęte normatywami magazynowania zobowiązani są do prowadzenia ewidencji uwzględniającej terminy otrzymania maszyn oraz terminy przekazywania maszyn do montażu lub rozruchu eksploatacji (dla maszyn nie wymagających montażu).

2. Zobowiązuje się inwestorów do prowadzenia ewidencji narastających odsetek za zwłokę, o których mowa w § 5, przekazywania ich w terminie 30 dni po zakończeniu kwartału na rachunek budżetu Państwa w oddziale banku.

3. Sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1 i 2, ustala załącznik do zarządzenia Ministra Finansów i Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 6 lipca 1962 r. Monitor Polski Nr 59, poz. 283).

§ 7. Zatwierdzone normatywy czasowe magazynowania maszyn i obiektów kompletnych, o których mowa w § 3 i § 4, powinny być każdorazowo podawane przez inwestora bezpośrednio do wiadomości banku finansującego inwestycje.

§ 8. Naliczanie odsetek za przekraczanie zatwierdzonych normatywów czasowych obowiązuje zgodnie z prze-

pisem § 15 uchwały nr 189 Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie wzmoczenia kontroli nad zamawianiem i montażem maszyn (Monitor Polski Nr 51, poz. 249).

§ 9. Odsetki za zwłokę, o których mowa w § 5, obciążają rachunek strat i zysków przedsiębiorstw, a w przedsiębiorstwach w budowie — rachunek strat inwestycyjnych. O kwotę naliczonych odsetek za zwłokę zmniejsza się równocześnie w przedsiębiorstwach dodatkowy fundusz premiowy, a w przedsiębiorstwach w budowie — fundusz premiowy, nie wyżej jednak niż do wysokości 30% utworzonego funduszu.

§ 10. 1. Nie podlegają oprocentowaniu maszyny zbędne, wykazane na dzień 31 grudnia 1961 r.

2. W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach bank może na wniosek inwestora obniżyć wysokość odsetek, aż do całkowitej ich bonifikaty.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 stycznia 1963 r.

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

454

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 6 grudnia 1963 r.

w sprawie zaopatrywania jednostek gospodarki nie uspołecznionej w surowce mięsne, produkcji przez te jednostki przetworów mięsnych i wyrobów garmażeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje sprawy zaopatrzenia w surowce mięsne, podroby i tłuszcze zwierzęce, produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garmażeryjnych oraz obrotu tymi przetworami i wyrobami przez rzemieślnicze zakłady wędliniarskie i kuchmistrzowskie oraz inne jednostki gospodarki nie uspołecznionej, zwane w dalszym ciągu „zakładami rzemieślniczymi”.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą zaopatrywania się przez zakłady rzemieślnicze w drób, gołębie, króliki i dzizynę oraz przetwórstwa tych surowców i sprzedaży wyprodukowanych z tych surowców przetworów mięsnych wyrobów garmażeryjnych.

§ 2. 1. Zakłady rzemieślnicze mogą zaopatrywać się w surowce mięsne i podrobowe oraz tłuszcze zwierzęce do produkcji przetworów mięsnych i wyrobów garmażeryjnych wyłącznie w państwowych i spółdzielczych jednostkach obrotu hurtowego mięsem lub żywcem, w ramach miesięcznych rozdzielników ustalanych przez organy do spraw handlu prezydiów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty).

2. W rozdzielnikach wymienionych w ust. 1 określa się także asortyment oraz ramowo ilości przetworów mięsnych, jakie zakład rzemieślniczy obowiązany jest wyprodukować

z przydzielonych surowców, jak również jednostki, którym wyprodukowane przez ten zakład przetwory mięsne i wyroby garmażeryjne z przydzielonego surowca mają być sprzedane.

3. Punkty zaopatrzenia zakładów rzemieślniczych w surowce wyznacza przedsiębiorstwo Centrali Przemysłu Mięsnego, w którego rejonie zaopatrzenia znajduje się siedziba danego zakładu rzemieślniczego; punkty zaopatrzenia zakładów rzemieślniczych położone w obrębie danego województwa przedsiębiorstwo wyznacza według wytycznych właściwego wojewódzkiego zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przemysłu mięsnego, a położone poza terenem danego województwa — według wytycznych Centrali Przemysłu Mięsnego.

§ 3. Zjednoczenia (przedsiębiorstwa) przemysłu mięsnego w miarę możliwości zapewnią zakładom rzemieślniczym dostawę osłonek.

§ 4. 1. Zakłady rzemieślnicze składają organom do spraw handlu prezydiów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) oraz przedsiębiorstwu wymienionym w § 2 ust. 3, właściwym ze względu na siedzibę zakładu, miesięczne rozliczenia z zużycia do produkcji przydzielonego surowca oraz sprzedaży wykonanych z tego surowca wyrobów.

2. Rozliczenia wymienione w ust. 1 składane są w terminie do dnia 10 następnego miesiąca po miesiącu, którego rozliczenie dotyczy. Rozliczenie powinno zawierać zestawienie wyprodukowanych przetworów mięsnych i wyrobów garmażeryjnych z otrzymanego surowca według asortymentu lub grup towarowych, ilości zużytych do ich produkcji surowców, wykaz jednostek, którym te przetwory